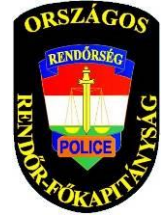

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfktitkarsag@orfk.police.hu

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ea:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva panaszos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton terjesztette elő panaszbeadványát, a vele szemben fogantatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos beadványában előadta, hogy az önkormányzat étkezdéje előtt az üzemképtelen autójától 5-10 méterre a Rendőrőrs érintett beosztottjai igazolásra szólították fel. A panaszos okmányait az álló autójából előkereste, közben a rendőrök kérésére („minden ellenállás nélkül”) úgy nyilatkozott, hogy a nap folyamán elfogyasztott fél deciliter körte ízű szeszes italt és egy üveg sört. Majd „minden kérdés nélkül” a rendőrök alkoholszondát fújattak vele, amely az alkoholfogyasztást kimutatta. Ezt követően a rendőrök közölték a panaszossal, hogy bilincset alkalmazva a Rendőrkapitányságra vizelet és vérvétel céljából előállítják.

A panaszos elmondása szerint az intézkedés során folyamatosan a rendőrök tudomására hozta, hogy nem ért egyet az ellene fogantatosított rendőri intézkedéssel, mivel húga vezette az autót, aki az öccse fiáért ment az iskolához. A panaszos álláspontja szerint a gépjármű vezetésének a tényét nem tudják „rábizonyítani”, és kifogásolta, hogy annak ellenére állították elő, hogy nem ő vezette a gépkocsit.

A panaszos sérelmezte továbbá, hogy sem az intézkedő rendőrök nem hallgatták meg, sem a Rendőrkapitányságon „semiféle felső szerv” nem hallgatta meg, és kérését figyelmen kívül hagyva jegyzőkönyvet sem készítettek az esetről.

Az intézkedés végeztével a panaszost lakóhelyétől 30 km-es távolságra lévő Rendőrkapitányságról egy száll pulóverben bocsátották szabadon, mondván „úgy megy haza, ahogy akar”.

A panaszos állítása szerint az előállításról kiállított igazoláson feltüntetett „az előállított hozzátartozója értesítését nem kérte” bejegyzés nem fedi a valóságot, ezt az iratot felfokozott idegállapotban írta alá, mivel a kapitányságon senki nem volt hajlandó meghallgatni őt. A panaszos állítása szerint az ittas vezetés ténye sem volt bizonyítható, ennek ellenére vezetői engedélyét jogszerűtlenül bevonták. A panaszos beadványához csatolta az előállítás időtartamáról szóló igazolást.

A panaszos – a Panasztestület felhívására – panaszát a fentiekén túl az alábbiakkal egészítette ki.

A panaszos az önkormányzati konyháról kihozott ebédet a gépjárműbe tette, majd elindult az gyalogosan – a rendőrautótól ellentétes irányba -, testvérére várva. A gépkocsijától 5-10 méterre lehetett, amikor a rendőrségi autó megállt mellette, így nem szállt ki az autóból, mivel oda be sem ült.

A panaszos az intézkedés során ellenállást nem tanúsított, minden felszólításnak eleget tett. Az intézkedés során és a szabadon bocsátáskor is tájékoztatta a rendőröket arról, hogy hozzátartozóját nem tudja értesíteni, mivel mobiltelefonját otthon hagyta, és a telefonszámokat fejből nem tudja.

A panaszost a Rendőrkapitányságra szállítása után megbilincselte állapotban először vizelet- és vérvizsgálatra vitték. Nem biztosítottak lehetőséget a jogtalanul fogantatosított intézkedés tisztázására. Az ügyeletes tiszt közölte a panaszossal, hogy az ittas vezetés bűncselekménynek számít, ugyanakkor a panaszos reakcióját már nem várta meg.

Az előállítás időtartamáról szóló igazolás kiállítása alatt a panaszos bilincsből várakozott a kapitányság folyosóján, ez idő alatt több, a folyosón elhaladó rendőrtisztnél próbált az intézkedéssel szemben panaszt tenni, de senki nem hallgatta meg. Az igazoláson kívül egyéb

irat nem készült, bár a panaszos kérte, hogy jegyzőkönyv készüljön a történetekkel kapcsolatban. Az igazolás kézhezvételét követően az intézkedő rendőr a bilincset levette a panaszosról és közölte, hogy távozhat. A panaszos kérdésére, hogy hazaviszik-e a kapitányságtól * km-re található lakóhelyére, azt a választ kapta, hogy úgy megy haza, ahogy akar, annak ellenére, hogy a rendőrök tudták, hogy a panaszost kabát nélkül, egy pulóverben, telefon nélkül szállították a rendőrkapitányságra, és mínusz 4-5 fokban bocsátották útjára, holott a rendőrök szolgálati gépjárműjükkel ugyanazon az útvonalon közlekedtek. A panaszos állítása szerint az utolsó busz már elment, amit lekésett, ezért gyalog indult el.

A panaszos később panaszbeadványát – a panaszolt intézkedéssel összefüggésben indult büntetőeljárást sérelmezve – újból kiegészítette. Álláspontja szerint a rendőrség és az ügyészség időhúzásra játszik, mivel ellene nem tudott terhelő bizonyítékot találni, és nem is fog, hiszen az autót nem ő vezette. A panaszos elmondása szerint jogi képviselője több alkalommal nyújtott be panaszt az ügyel kapcsolatban, de azokat az ügyészség elutasította, és az indítványait is figyelmen kívül hagyta.

A panaszos beadványában sérelmezte:

1. az intézkedési kötelezettséget;
2. az alkoholtesztet alkalmazását;
3. a vezetői engedély elvételét;
4. az előállítás jogszerűségét;
5. a bilincs alkalmazását;
6. a hozzátartozó értesítésének hiányát;
7. a panasztétel lehetőségének hiányát, illetőleg az ügy tisztázása céljából jegyzőkönyv felvételének elmaradását;
8. a lakóhelyre történő hazaszállításának hiányát;
9. a büntetőeljárás során végrehajtott eljárási cselekményeket.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőrség megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában járt el akkor, amikor a panaszost közlekedésrendészeti ellenőrzés alá vonta, és ennek keretében a panaszos igazoltatása jogszerű volt.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem nem volt megállapítható az alkoholtesztet alkalmazása, a járművezetésre jogosító engedély elvétele és az előállítás kapcsán, azonban a panaszosnak csekély mértékben sérült a tisztességes eljáráshoz való joga az előállítás indokának nem megfelelő megjelölése okán.

A Panasztestület álláspontja szerint a jogszerűtlen bilincselés miatt sérült a panaszos emberi méltósághoz és az abból levezetett testi integritáshoz való joga, mely jogsérelmet súlyosbított a kényszerítő eszköz alkalmazásának időtartama.

Ellentmondó bizonyítékok miatt nem volt megállapítható a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme a hozzátartozó értesítése és annak kapcsán, hogy a rendőrséget terheli-e mulasztás a panaszos hazajutását illetően, ugyanakkor ezen alapjog sérelmét a Panasztestület indokoltnak találta megállapítani a panaszjog gyakorlásával kapcsolatban.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

II.

A döntésem alapjául szolgáló tényállást – a Ket. 50. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – az alábbi bizonyítékok felhasználásával állapítottam meg:

- panaszbeadvány;
- panasz-kiegészítések;
- parancsnoki kivizsgálásról szóló átirat;
- orvosi igazolás;
- elfogás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés;
- előállítás időtartamáról készült igazolás;
- büntető feljelentés;
- átirat a vezetői engedély visszavonása tárgyában;
- gyanúsított kihallgatásról szóló jegyzőkönyv;
- ügyészség határozata;
- tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyv;
- tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyv.

III.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntetőrendészeti feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 195. § (1) bekezdés alapján „*Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz - ha e törvény kivételt nem tesz -, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”*

A Be. 196. § (1) bekezdés értelmében „*Akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”*

A panaszbeadványban foglaltakat értékelve megállapítható, hogy a Rendőrkapitányság által a büntetőeljárás során végrehajtott eljárási cselekmények vizsgálatára a jelen eljárásban hatáskörrel nem rendelkezem.

A panaszos az intézkedés egész ideje alatt és a panaszbeadványában is elismerte, hogy fogyasztott alkoholt, azonban azt tagadta, hogy gépkocsit vezetett volna.

A fentiekre tekintettel, azon sérelmek vizsgálata – miszerint a panaszos alkoholos befolyásoltság alatt vezette-e a szóban forgó gépjárművet, elkövette-e a bűncselekményt, amely alapján vele szemben büntetőeljárás indult, valamint az ügyészség panaszait elutasította, indítványait pedig, nem vette figyelembe – jelen eljárásnak nem tárgya, mivel a büntetőeljárással kapcsolatban felmerülő panaszok elbírálására a törvényességi felügyeletet gyakorló ügyészség rendelkezik hatáskörrel.

Mindezek alapján a fenti körülmények vizsgálatára hatásköröm hiányát állapítottam meg.

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz vizsgálata során az alábbiak kerültek megállapításra.

IV/1. A rendőrség intézkedési kötelezettsége

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 4. és 5. pontja szerint *„A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el, ellátja a közterület rendjének fenntartásával kapcsolatos rendészeti feladatokat, ...”*

Az Rtv. 13. (1) bekezdés alapján *„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”*

Az Rtv. 44. § (1) bekezdés b) pontja szerint *„A rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen - a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.”*

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1) bekezdés értelmében *„A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.”*

A (3) bekezdés alapján *„Ha a szándékos bűncselekmény elkövetésének helyszínén tetten ért vagy a menekülő elkövető elfogására nincs mód, a rendőr haladéktalanul intézkedik az elfogás és - szükség esetén - a helyszín biztosítása iránt.”*

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 236. § (1) bekezdés értelmében *„Aki ittas állapotban vasúti vagy légi járművet, gépi meghajtású úszólétesítményt vagy közúton, illetve közforgalom elől el nem zárt magánúton gépi meghajtású járművet vezet, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”*

A panaszos állítása szerint őt az önkormányzat étkezdéje előtt leparkolt, álló autójától 5-10 méterre vonták intézkedés alá, amely során elismerte, hogy a nap folyamán alkoholt fogyasztott. A rendőrök ezt követően alkoholszondát fújattak meg vele, amely alkoholfogyasztást kimutatta, azonban a panaszos többször a rendőrök tudomására hozta, hogy a gépkocsit nem ő, hanem húga vezette.

A panaszos a fentieket azzal egészítette ki, hogy az önkormányzati konyháról kihozott ebédet a gépjárműbe tette, majd elindult az Iskola út irányába gyalogosan – a rendőrautótól ellentétes irányba – testvéreire várva, így nem szállt ki az autóból, mivel oda be sem ült.

A büntető feljelentés szerint, valamint a rendőrök tanúként történő meghallgatásuk alkalmával felvett jegyzőkönyvben foglaltak alapján elmondták, hogy gépkocsizó járőrszolgálatot láttak el, amikor észlelték, hogy a presszóból egy személy – a panaszos – kijön és az ott parkoló gépkocsiba beült. Mivel a panaszos észlelte a szolgálati gépkocsit, ezért annak továbbhaladásáig nem indult el. Ezt követően a rendőrök a legközelebbi útkereszteződésben megfordultak, azonban visszaérve a presszó elé azt tapasztalták, hogy a személygépkocsi már nincs ott és közlekedni sem látták a környéken, ezért a gépkocsi felkutatására indultak. Kis idő elteltével a rendőrök egy kereszteződéshez érve észlelték a közlekedő gépjárművet, ezért a rendőrök az útkereszteződéshez visszatolattak. A panaszos a szolgálati járművet észlelve gépkocsijával megállt, kiszállt és gyalogosan indult tovább. Ezt követően a rendőrök a keresett gépkocsi mellett megálltak, és a panaszost a járműtől 4-5 méterre intézkedés alá vonták. Az intézkedés során a panaszos elismerte, hogy a vezetés megkezdése előtt a presszóban szeszes italt fogyasztott, ezért a rendőrök vele szemben LION 500 típusú alkoholtesztet alkalmaztak, amely 0,74 mg/l értéket mutatott. Az intézkedés során a rendőrök sem a járműben, sem annak környezetében nem láttak senkit, valamint a panaszos nem közölte, hogy a járművet más személy vezette.

Jelen esetben – a jogszabályi előírásoknak megfelelően – a rendőrség intézkedési kötelezettsége a rendőri intézkedést megelőző körülményeket figyelembe véve fennállt, így a rendőrök kellő jogalap birtokában jártak el akkor, amikor a panaszossal szemben intézkedést kezdeményeztek, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

IV/2. Alkoholtesztet alkalmazása

Az Rtv. 44. § (1) bekezdés c) pontja alapján „A rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a jármű vezetőjét a rendszeresített eszközzel légzésminta, ha nála a vezetési képességére hátrányosan ható szer befolyása vagy alkoholfogyasztás miatt bűncselekmény vagy szabálysértés, illetve a közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés elkövetésének gyanúja merül fel, az egészségügyi szolgálat igénybevételével vér-, vizelet- és műtétnek nem minősülő módon egyéb minta adására kötelezheti.”

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök alkoholszondát fújattak vele, annak ellenére, hogy a gépkocsit nem ő vezette.

Megállapítható, hogy azon sérelem vizsgálata, miszerint a panaszos alkoholos befolyásoltság alatt vezette-e a szóban forgó gépjárművet jelen eljárásnak nem tárgya, ugyanakkor a büntető feljelentésben, valamint a rendőrök által jegyzőkönyvben előadottakat – amelyre a 6. oldal 5.

bekezdésében hivatkoztam – egybehangzósága és közokirati minősége alapján fogadtam el tényként.

Mindezek alapján – az intézkedést megelőzően a rendőrök által tapasztalt körülményeket összességében értékelve – megállapítható, hogy az alkoholteszter alkalmazása jogszerű volt, ezért az erre vonatkozó panasz alaptalan.

IV/3. Vezetői engedély elvétele

Az Rtv. 44. § (1) bekezdés d) pontja szerint „A rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését - a külön jogszabályban meghatározottak szerint - a helyszínen elveheti.”

A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Kormányrendelet (továbbiakban: Kormányrendelet) 32. § a) pontja alapján *„Az ellenőrzésre jogosult szerv (a továbbiakban: ellenőrző hatóság) nevében eljáró személy (a továbbiakban: ellenőrző hatósági személy) az eljárása során a vezetői engedélyt a helyszínen elveszi, ha a járművezető azzal gyanúsítható, hogy közúti veszélyeztetés [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 234. §], közúti baleset során maradandó fogyatékoságot, halált, kettőnél több ember halálát vagy halálos tömegszerencsétlenséget okozó közúti baleset okozása [Btk. 235. § (2) bekezdés], járművezetés ittas állapotban (Btk. 236. §), illetve járművezetés bódult állapotban (Btk. 237. §) bűncselekményt követett el.”*

A panaszos állítása szerint az ittas vezetés ténye sem volt bizonyítható, ennek ellenére vezetői engedélye jogszerűtlenül került bevonásra.

Jelen eljárásnak – hatáskör hiányában – nem tárgya annak eldöntése, hogy a panaszos elkövette-e a bűncselekményt, mivel a tényállás teljes körű feltárása a nyomozó hatóság feladata. A panaszos erre vonatkozó panaszát az Ügyészség határozattal elutasította, azt többek között azzal indokolta, hogy *„a nyomozás eddigi adatai – így különösen a büntető feljelentés és szakértői vélemény – alapján a panaszos megalapozottan gyanúsítható a fenti bűncselekmény elkövetésével”.*

Mindezekre, valamint az intézkedést megelőző és a fentiekben már kifejtett körülményekre figyelemmel megállapítható, hogy a panaszossal szemben felmerült olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot biztosított arra, hogy a helyszínen a panaszos vezetői engedélyét bevonják, ezért az erre vonatkozó panasz szintén alaptalan.

IV/4. Előállítás jogszerűsége

Az Rtv. 44. § (1) bekezdés c) pontja alapján „A rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a jármű vezetőjét a rendszeresített eszközzel légzésminta, ha nála a vezetési képességére hátrányosan ható szer befolyása vagy alkoholfogyasztás miatt bűncselekmény vagy szabálysértés, illetve a közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés

elkövetésének gyanúja merül fel, az egészségügyi szolgálat igénybevételével vér-, vizelet- és műtétnek nem minősülő módon egyéb minta adására kötelezheti.”

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint *„A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek.”*

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés értelmében *„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, akitől bűncselekmény gyanúja vagy szabálysértés, valamint közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés bizonyítása érdekében vizeletvétel vagy véralkohol-vizsgálat céljából vérvétel, valamint műtétnek nem minősülő módon egyéb mintavétel szükséges.”*

A Szolgálati Szabályzat 29. § (1) bekezdés értelmében *„A vizsgálat céljából előállított személytől a mintavétel szükség esetén - az Rtv. 44. § (1) bekezdés c) pontjában, valamint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 106. § (3) bekezdésének első mondatában meghatározott esetekben - kikényszeríthető. Ilyenkor a mintavételre rendőrorvost, ahol ez nem lehetséges, vagy késedelmet okoz, ott az állami egészségügyi szolgálat orvosát kell igénybe venni.”*

Az ittaság ellenőrzéséről szóló 27/2010. (OT 14.) ORFK utasítás (továbbiakban: ORFK utasítás) 6/a) pontja szerint *„Az ittaság ellenőrzését a cselekmény időpontját követően a lehető legrövidebb időn belül, de legkorábban a szeszes ital fogyasztás befejezésétől számított 10 perc elteltével kell végrehajtani. Ennek érdekében az ittaság ellenőrzés megkezdésekor szóban lehetőség szerint nyilatkoztatni kell az intézkedés alá vont személyt, hogy mikor fogyasztott utoljára szeszes italt.”*

Az ORFK Utasítás 9/a) pont rögzíti az alkoholteszterrel végzett mérés eredményét, amely a közúti gépi meghajtású járművet vezetőnél 0,15 mg/l.

Az ORFK Utasítás 12. pontja értelmében *„Amennyiben az alkoholteszterrel végzett mérés eredménye a 9. pont szerinti légalkohol-értékeket meghaladja, az intézkedés alá vont személyt szóban nyilatkoztatni kell arról, hogy hajlandó-e magát alávetni hiteles mérőeszkőzzel történő vizsgálatnak, továbbá arról, hogy szenved-e tüdőbetegségben, vagy van-e testhőmérséklet-emelkedése. Abban az esetben, ha hajlandó magát a vizsgálatnak alávetni és nyilatkozata szerint nem szenved tüdőbetegségben és nincs testhőmérséklet-emelkedése, hiteles mérőeszkőzzel történő mérésre kell intézkedni. Ennek érdekében az intézkedés alá vont személyt a vizsgálat érdekében elő kell állítani, kivéve, ha a mérőeszköz az ellenőrzés helyszínén rendelkezésre áll.”*

Az ORFK Utasítás 25/e) pontja szerint *„Az alkoholfogyasztásra vonatkozó szakértői vizsgálatához szükséges vérvételre és lehetőleg közel azonos időben végzett vizeletminta vételre kell intézkedni, amelyet a cselekményt követően a legrövidebb időn belül végre kell hajtani, ha az intézkedés alá vont személy hiteles mérőeszkőzzel történő első mérés foganatosítása a cselekmény időpontjától számított 30 percen belül nem hajtható végre.”*

A panaszos kifogásolta, hogy annak ellenére állították elő, hogy nem ő vezette a gépkocsit.

Az elfogás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés rögzíti, hogy a panaszos előállítására az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) és (2) bekezdés c) pontja alapján került sor.

A büntető feljelentés, valamint a rendőrök tanúként történő meghallgatásuk alkalmával felvett jegyzőkönyvben foglaltak szerint a sérelmezett intézkedés napján a rendőrök észlelték, hogy a

főtéren található presszóból egy személy – a panaszos – kijön és az ott parkoló gépkocsiba beült. Mivel a panaszos észlelte a szolgálati gépkocsit, ezért annak továbbhaladásáig nem indult el. Ezt követően a rendőrök a legközelebbi útkereszteződésben megfordultak, azonban visszaérve a presszó elé azt tapasztalták, hogy a személygépkocsi már nincs ott és közlekedni sem látták a környéken, ezért a gépkocsi felkutatására indultak. Kis idő elteltével a rendőrök a kereszteződéséhez érve észlelték, hogy a keresett gépjármű közlekedett, ezért a rendőrök az útkereszteződéshez visszatolattak. A panaszos a szolgálati járművet észlelve gépkocsijával megállt, kiszállt és gyalogosan indult tovább. Ezt követően a rendőrök a keresett gépkocsi mellett megálltak, és a panaszost a járműtől 4-5 méterre intézkedés alá vonták.

A rendőri jelentés tartalmazza, hogy hitelesített légalkohol mérő készülékkel csak a Rendőrkapitányság rendelkezik, azonban a mérést az intézkedés megkezdésétől számított 30 percen belül kell végrehajtani. Mivel a rendelkezésre álló idő alatt az intézkedés helyszínétől nem volt lehetséges a Rendőrkapitányságra személygépkocsival bevonulni, és az ott elhelyezett hitelesített eszközön a mérést megkezdeni és elvégezni, ezért a panaszossal az intézkedő rendőrök közölték, hogy a Rendőrkapitányságon vér és vizelet mintavétel céljából fogják előállítani.

A tettenéréssel kapcsolatosan a Be. 127. § (3) bekezdése kimondja, hogy „*A bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni; ha erre nincs módja, a rendőrséget értesíteni.*” A Be. Kommentárja is kiemeli, hogy nem csak az minősül tettenérésnek, ha az elkövető a cselekményt szemtanú jelenlétében hajtja végre, és őt a szemtanú elfogja, hanem az is, ha az elkövetőt akár a szemtanú, akár a szemtanú felhívása, vagy más körülmény (pl. riasztó észlelése) alapján a szemtanútól különböző személy üldözés során elfogja {Jakucs Tamás (szerk.): Kommentár a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényhez, 262. o.}.

A Kúria EBH2013. B.13. számú döntésében további értelmezését adja a Be. 127. § (3) bekezdés szerinti tettenérésnek. Elvi éllel kimondja, hogy a tettenérés akkor is megvalósul, ha a tettenérő személy részéről a tettenérést követően az elkövető folyamatos szemmel tartása nem valósul meg. Eszerint a Be-ben nevesített tettenérés akkor is megvalósul, ha az elkövetés tanúja szem elől téveszti az elkövetőt, majd később (akár 50 perc eltéréssel) felkutatja és akkor fogja el.

Jelen eljárásban vizsgált rendőri intézkedéssel kapcsolatban megállapítható, hogy a rendőrök észrevették azt, amikor a panaszos a presszóból kijött és gépkocsijába beült, azonban a panaszos a helyszínt elhagyta. Erre figyelemmel a gépjármű forgalmi rendszáma alapján a rendőrök kis idő (5perc) elteltével a helyszíntől távolabb eső közterületen közlekedő gépkocsi vezetőjeként azonosították a panaszost, szemmel követték a jármű megállását majd a panaszos kiszállását a gépjárműből, és 4-5 méterre a járműtől ilyen előzményeket követően vonták intézkedés alá.

Tekintettel arra, hogy a tettenérés megállapításához minimális feltételek fennálltak, ezért panaszos előállítására az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja és a (2) bekezdés c) pontja alapján jogszerűen került sor, így az erre vonatkozó panasz alaptalan.

IV/5. Bilincskalkuláció

Az Rtv. 48. § alapján „A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

- a) önkárosításának megakadályozására,
- b) támadásának megakadályozására,
- c) szökésének megakadályozására,
- d) ellenszegülésének megtörésére.

A Szolgálati Szabályzat 39. § (1) bekezdés szerint *„Az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.”*

A Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés c) pontja alapján *„Bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg.”*

Az Rtv. 15. § (1) bekezdés értelmében *„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”*

Az Rtv. 16. § (1) bekezdés alapján *„A rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.”*

A panaszos sérelmezte, hogy vele szemben a rendőrök bilincset alkalmaztak úgy, hogy az intézkedés során ellenállást nem tanúsított, minden felszólításnak eleget tett. A Rendőrkapitányságra történő szállítása után megbilincselte állapotban vitték vizelet- és vérvizsgálatra.

Az elfogás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés szerint a panaszossal szemben az Rtv. 48. § b) és c) pontja alapján bilincs alkalmazására került sor.

A rendőri jelentés szerint a panaszos a rendőri intézkedés alól a helyszínen elhagyva megpróbálta kivonni magát, valamint a foganatosított intézkedés során tanúsított magatartása, emelt hangneme miatt támadásától is tartani lehetett. A kényszerítő eszköz alkalmazása során a panaszos továbbra is végig emelt hangnemben beszélt, sérelmezve a bilincs alkalmazását is. A Rendőrkapitányságra történő előállítás közben, szolgálati járműben is emelt hangnemben fenyegette meg a rendőröket, amely szerint a pszichiátrián fognak még a rendőrök a keze közé kerülni. A kényszerítő eszköz alkalmazása az orvosi vizsgálat során már nem volt indokolt, annak eltávolítását az intézkedő rendőr meg is kísérelte, azonban a panaszos a kezét elhúzva közölte, hogy addig nem engedi a bilincset levenni, amíg egy parancsnokkal nem beszél, és meg nem mutatja a kényszerítő eszköz alkalmazását. Erre figyelemmel az intézkedő rendőr a mintavételt követően a panaszos kérését őrszolgálati alosztályvezetőnek továbbította, aki az intézkedés és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról a panaszost felvilágosította. Tekintettel arra, hogy a panaszos az alosztályvezető tájékoztatását nem fogadta el, ezért az intézkedő rendőr felhívta a figyelmét arra, hogy a szolgálatba lépő közrendvédelmi osztályvezetőnél panaszát ismételten megteheti. Ezzel a lehetőséggel azonban a panaszos nem kívánt élni, közölte, hogy panaszát inkább a későbbiekben fogja megtenni. A kényszerítő eszköz

alkalmazásának a megszüntetése így ekkor történt meg, majd a panaszost szabadon bocsátották.

A hivatkozott jogszabályhelyek alapján megállapítható, hogy a rendőrnek mérlegelési jogköre van a tekintetben, hogy az Rtv. 48. §-ban foglalt magatartások reális esélyével az intézkedés során számol-e az adott esetben vagy sem.

Az Rtv. 48. §-ban hivatkozott magatartásformák közül csak az ellenszegülésnek kell tényszerűen bekövetkeznie a bilincshasználathoz, amely magatartás jelen esetben a panaszos részéről mind az intézkedés megkezdése előtt – hiszen a rendőri intézkedés alól a helyszínt elhagyva megpróbálta magát kivonni –, mind az intézkedés során tanúsított magatartása, emelt hangneme alapján megtörtént. A többi magatartást az előállított személynek nem kell tanúsítania, hiszen a kényszerítőeszközök alkalmazásának a célja ezen esetekben éppen a prevenció, a szökés, támadás és az önkárosítás megakadályozása.

Az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat az ellenszegülés fajtáját ugyan általánosságban kategorizálja, de valamennyi megnyilvánulási formáját, mértékét nem részletezik, annak megvalósulásához elegendő a rendőrök azon észlelése, hogy a panaszos a rendőri utasításnak azonnal nem engedelmeskedik.

A rendőri jelentés közokirati minőségére tekintettel az azokban foglaltakat fogadtam el tényként. A kényszerítő eszköz levételét a panaszos az intézkedő rendőrnek nem engedte meg, valamint a panaszosnak lehetősége nyílt, hogy az általa sérelmezett intézkedés tárgyában alosztályvezetővel beszéljen, akinek tájékoztatását, azonban nem fogadta el. Az intézkedő rendőr felajánlotta, hogy a fentiekben túl az osztályvezetővel is beszéljen, azonban annak érkezését nem várta meg.

A leírtak alapján azon sérelem, miszerint a panaszost a Rendőrkapitányságra történő szállítása után megbilincselte állapotban vitték vizelet- és vérvizsgálatra, alaptalan.

Mindezekre tekintettel, a panaszossal szemben a bilincs alkalmazása indokolt volt, ezért a panasz erre vonatkozó része alaptalan.

IV/6. Hozzátartozó értesítése

Az Rtv. 18. § (1) bekezdés alapján „A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.”

A panaszos állítása szerint az előállításról kiállított igazoláson feltüntetett „az előállított hozzátartozója értesítését nem kérte” nem fedti a valóságot, mivel ezt az iratot felfokozott idegállapotban írta alá, mivel a kapitányságon senki nem volt hajlandó meghallgatni őt. Az intézkedés során és szabadon bocsátáskor is tájékoztatta a rendőröket arról, hogy hozzátartozóját nem tudja értesíteni, mivel mobiltelefonját otthon hagyta, és a telefonszámokat fejből nem tudja.

Ezzel kapcsolatban az elfogás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés szerint a panaszos az Rtv. 18. § (1) bekezdés alapján hozzátartozója/képviselője kiértesítését nem kérte. A rendőrségi előállítás időtartamáról szóló igazoláson ezt a panaszos aláírásával igazolta. Továbbá a

rendőri jelentés tartalmazza, hogy a panaszos mobiltelefonnal rendelkezett, amelyet végig magánál tarthatott, így hozzátartozó értesítésére lehetősége volt.

Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy a rendőrök az Rtv. 18. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi kötelezettségüknek eleget tettek, azonban a panaszos aláírásával igazoltan nem kérte hozzátartozó kiértesítését. Erre tekintettel a panaszosnak azon védekezése, miszerint az igazolást felfokozott idegállapotban írta alá, mert a kapitányságon senki nem hallgatta meg őt, a rendőri intézkedés jogszerűségét nem befolyásolja, ezért a panasz erre vonatkozó része alaptalan.

IV/7. Panasztétel lehetőségének hiánya, illetőleg az ügy tisztázása céljából jegyzőkönyv felvételének elmaradása

Az Rtv. 20. § (2) bekezdés alapján „A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.”

A panaszos sérelmezte, hogy sem az intézkedő rendőrök nem hallgatták meg, sem a Rendőrkapitányságon „semmilyen felső szerv” nem hallgatta meg, és kérését figyelmen kívül hagyva jegyzőkönyvet sem készítettek az esetről.

Erre figyelemmel megállapítható, hogy a panaszos valóban jelezte, hogy az intézkedés ellen panasz van, amely tény az elfogás végrehajtásáról szóló rendőri jelentés, az előállítás időtartamáról szóló igazolás, valamint a büntető feljelentés is tartalmaz. Ugyanakkor a rendőri jelentés közokirati minőségére tekintettel az azokban foglaltakat fogadtam el tényként, tekintettel arra, hogy a panaszosnak lehetősége volt arra, hogy az általa sérelmezett intézkedés tárgyában a kapitányságon alosztályvezetővel beszéljen. Az osztályvezető érkezését nem várta meg, jegyzőkönyv felvételét pedig, nem kérte. Erre vonatkozóan úgy nyilatkozott, hogy panaszát inkább a későbbiekben fogja megtenni, amelyet a Panasztestülethez címezve meg is tett.

Mindezek alapján az erre vonatkozó panasz alaptalan.

IV/8. Lakóhelyre történő hazaszállítás hiánya

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése értelmében „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

A panaszos elmondása szerint, kérdésére, hogy hazaviszik-e a kapitányságtól * km-re található lakóhelyére, azt a választ kapta, hogy úgy megy haza, ahogy akar, annak ellenére, hogy a rendőrök tudták, hogy a panaszost kabát nélkül, egy pulóverben, telefon nélkül szállították a Rendőrkapitányságra. Állítása szerint mínusz 4-5 fokban bocsátották útjára, holott a rendőrök szolgálati gépjárművel ugyanazon az útvonalon közlekedtek. A panaszos állítása szerint az utolsó busz már elment, amit lekésett, ezért gyalog indult el.

A rendőri jelentés rögzíti, hogy a panaszos öltözéke az időjárási körülményeknek megfelelő volt, magas nyakú pulóvert viselt, amely az adott hőmérsékleti mutatók mellett (10 celsius) nem számított szokatlannak, vagy hiányosnak. A panaszos akkor sem viselt más öltözetet, amikor az általa vezetett gépjárművet hátrahagyva próbálta meg az intézkedés alól magát a helyszín elhagyásával kivonni. A panaszos a rendőröknek nem jelezte, hogy a hazajutás számára bármilyen problémát okozna. Az intézkedő rendőrök tájékoztatták a panaszost, hogy további feladataik miatt még a kapitányság objektumában maradnak.

Ezzel kapcsolatban a panaszos későbbi kihallgatása alkalmával úgy nyilatkozott, hogy a kapitányság és a lakóhelye közötti távolságot gyalogosan és stoppal tette meg.

E sérelemmel kapcsolatban megállapítható, hogy a rendőröknek nem feladatuk az állampolgároknak a lakhelyre, vagy más helyre történő szállítása, erre vonatkozóan a jogszabály nem ír elő kötelezettséget. Ugyanakkor megállapítható, hogy a panaszosnak sem egészségügyi, sem mentális, sem fizikális állapota miatt nem szorult útba indításon túl további rendőri segítségre, figyelemmel arra is, hogy a panaszos nem jelezte a rendőröknek, hogy a hazajutás bármilyen problémát okozott volna a számára. Megállapítható továbbá, hogy a rendőri intézkedés kora délután véget ért, amikor még a panaszos tömegközlekedést igénybe vehetett volna, azonban elmondása szerint gyalogosan és stoppal jutott haza.

Mindezekre figyelemmel a panasz e tekintetben szintén alaptalan.

V.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőrség megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában járt el akkor, amikor a panaszost közlekedésrendészeti ellenőrzés alá vonta, és az igazoltatása jogszerű volt.

Tekintettel arra, hogy a panaszos az igazoltatás jogszerűségét nem sérelmezte, ezért azt érdemben nem vizsgáltam, ugyanis a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy „A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint „(...) Az FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”

A Panasztestület jelen ügyben kialakított állásfoglalásában úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem nem volt megállapítható az alkoholteszter alkalmazása, a járművezetésre jogosító engedély elvétele és az előállítás kapcsán.

Ezzel a megállapítással nem értek egyet, amelynek okait a IV/2., IV/3. és a IV/4. pontban részletesen kifejtettem azzal, hogy az alkoholteszter alkalmazása, a vezetői engedély bevonása, valamint az előállítás foganatosítása jogszerű volt.

A Panasztestület állásfoglalásában megállapította, hogy a panaszosnak csekély mértékben sérült a tisztességes eljáráshoz való joga az előállítás indokának nem megfelelő megjelölése okán.

Ezzel a megállapítással nem értek egyet figyelemmel arra, hogy a tettenérés megállapításához minimális feltételek fennálltak, ezért panaszos előállítására az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja és a (2) bekezdés c) pontja alapján jogszerűen került sor.

A Panasztestület álláspontja szerint a jogszerűtlen bilincselés miatt sérült a panaszos emberi méltósághoz és az abból levezetett testi integritáshoz való joga, mely jogsérelmet súlyosbított a kényszerítő eszköz alkalmazásának időtartama.

A Panasztestület ezen álláspontjával szintén nem értek egyet, amelynek okait a IV/5. pontban részletesen kifejtettem.

A Panasztestület álláspontja szerint az ellentmondó bizonyítékok miatt nem volt megállapítható a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme, a hozzátartozó értesítése, és annak kapcsán, hogy a rendőrséget terheli-e mulasztás a panaszos hazajutását illetően. Ugyanakkor ezen alapjog sérelmét a Panasztestület indokoltnak találta megállapítani a panaszjog gyakorlásával kapcsolatban.

A Panasztestület ezen álláspontjával nem értek egyet, amelynek indokait a IV/6., IV/7. és IV/8. pontban részletesen kifejtettem.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdés;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja, 50. §;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (7), (9) bekezdés, 1. § ((2) bekezdés 4) és 5) pontja, 13. § (1) bekezdés, 44. § (1) bekezdés b) pontja, 44. § (1) bekezdés c) és d) pontja, 33. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (2) bekezdés, 48. §, 15. § (1) bekezdés, 16. § (1) bekezdés, 18. § (1) bekezdés, 20. § (2) bekezdés, 2. § (1) bekezdés,
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 236. § (1) bekezdés,
- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 195. § (1) bekezdés, 196. § (1) bekezdés, 127. § (3) bekezdés,
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 8. § (1), (3) bekezdés, 29. § (1) bekezdés, 39. § (1) bekezdés, 41. § (1) bekezdés c) pontja,
- az ittasság ellenőrzéséről szóló 27/2010. (OT 14.) ORFK utasítás 6/a) pontja, 9/a) pontja, 12. pontja, 25/e) pontja

Budapest, 2015. február „ „

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**